

Co to są Msze św. gregoriańskie?

Msze gregoriańskie wywodzą swoją nazwę od imienia papieża Grzegorza Wielkiego (540-604; papież od 590). Są związane z wydarzeniem, które miało miejsce z jego inspiracji. Grzegorz przed swoim wyborem na papieża był przełożonym założonego przez siebie w 575 roku klasztoru na wzgórzu Celio w Rzymie. Po śmierci jednego z mnichów imieniem Justus, w jego celi znaleziono trzy złote monety, których posiadanie sprzeciwiało się regule życia zakonnego, przewidującej wspólne korzystanie z dóbr materialnych. Grzegorz, aby pomóc zmarłemu oczyścić się po śmierci z powyższego grzechu, polecił odprawienie za niego trzydziestu Mszy św. - każdego dnia jednej. Po trzydziestu dniach zmarły Justus ukazał się w nocy jednemu z braci, Kopiozjuszowi, mówiąc, że został uwolniony od wszelkiej kary. Współbracia doszli do wniosku, że nastąpiło ono w trzydziestym dniu, kiedy odprawiano Msze św. za Justusa. Uznano to za znak, że Msze św. odniosły oczekiwany skutek.

Zwyczaj ofiarowania Mszy św. za zmarłych jest tradycją przedgregoriańską, która została potwierdzona oficjalnie przez Sobór Trydencki jako najbardziej skuteczny sposób modlitwy za osoby, które potrzebują oczyszczenia po śmierci. Kościół jest przekonany o nieskończonej wartości Mszy św. wypływającej z zasług Chrystusa. Znaczenie to dotyczy nie tylko samych uczestników Mszy św., ale także osób lub spraw, w intencji których jest ona odprawiana przez kapłana. Zwyczaj odprawiania Mszy gregoriańskich znalazł swoje potwierdzenie przez Stolicę Apostolską w XIX wieku. W wypadku Mszy gregoriańskich mamy więc do czynienia z przekonaniem wiernych, które wskazywało zawsze na szczególną skuteczność powyższych Mszy św. Podobnie jak pozostałe intencje mszalne ofiarowane za osoby zmarłe, są one prośbą o uwolnienie zmarłego od konsekwencji grzechu.

Kościół określa jednoznacznie, że Msze gregoriańskie mogą być odprawiane za jednego tylko zmarłego, nigdy zaś zbiorowo za kilku zmarłych. Wskazuje się także, że nie jest konieczne, aby podobne Msze św. były odprawiane zawsze przez tego samego kapłana lub przy tym samym ołtarzu (kościół). Ważna jest ciągłość dni; same natomiast Msze św. mogą być sprawowane przez wielu księży i w wielu miejscach.

Mszy gregoriańskiej od samego początku towarzyszyło mocne przekonanie Kościoła o szczególnej jej skuteczności dla zmarłych cierpiących w czyśćcu. W 1884 r. Kongregacja Odpustów Stolicy Apostolskiej wyjaśniła, że zaufanie wiernych do mszy gregoriańskich jako szczególnie skutecznych dla uwolnienia zmarłego od kary czyśćca należy uważać za rozumne i zgodne z wiarą.

Mszę świętą gregoriańską można zamówić w zakrystii lub kancelarii.